

Paraules de benvinguda al Claustre universitari a càrrec del Rector Llorenç Huguet

D'una forma ben sincera i pràctica, la Universitat de les Illes Balears ha volgut donar una mostra feaent de la voluntat d'arribar a tot el teixit social de les Illes, i ho ha fet desplaçant-se a una localitat mallorquina que avui està particularment d'enhonorabona i de festa pel fet de veure com un dels seus fills assoleix el màxim honor acadèmic que dóna la universitat: el doctorat honoris causa.

A Artà va néixer Josep Melià, a Artà va aprendre del bressol matern aquesta llengua catalana que com a aquesta terra estima desesperadament i per la qual ha fet totes les passes possibles, a Artà va estudiar els anys decisius, a Artà ha bastit el seu món mític literari i personal d'Alcortà amb pluges de sal, passions i bellesa.

El nou doctor del Claustre universitari, Josep Melià i Pericàs, té en el seu haver nombrosos mèrits derivats de les seves diverses facetes com a home de lletres, com a polític, com a advocat, com a periodista i, sobretot, com a desvetllador de la consciència col·lectiva de mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers com a ciutadans d'una pàtria comuna, juntament amb d'altres pobles continentals, en la qual la nostra llengua catalana conforma el paper de clau de volta fonamental.

Els mèrits del doctorand ja han estat enumerats amb exactesa pel seu padrí, el doctor Fèlix Pons. Seria ociós repetir-los ara i aquí. Recordaré només en la faceta d'home de lletres la seva tasca com a poeta a *Perquè cal ser covard* i *Per un batec de l'ansia*, com a novel·lista a *Les pluges de sal* i *Aquella al·lota ajaguda*, com a narrador a *La torre de Babel* i *altres províncies*. La seva sensibilitat, el seu talent, en la comprensió, en la interpretació i en l'estudi de l'art, és del tot evident en obres com *Joan Miró. Vida i gest* i *Art i capitalisme*.

Tanmateix, en l'obra de Melià el més influent, el més transcendental, ha estat la seva vessant d'assagista, de pensador, d'analitzador de la nostra realitat des del punt de vista polític, social, jurídic, cultural i lingüístic. N'hi ha prou a citar una vegada més tres obres cabdals: *Els mallorquins*, *La nació dels mallorquins* i *Informe sobre la llengua catalana*. Queda encara el Melià estudiós de la nostra història literària, amb *La Renaixença a Mallorca*, o de la història del dret, com en *El dret civil de les Illes*, el Melià comentarista polític i, alhora, memorialista de fets essencials de la història d'Espanya recent, amb *Carta abierta a los tecnócratas*, *Qué es la reforma política*, *Así cayó Adolfo Suárez* i *La trama de los escribanos del agua*. I, encara, finalment, el Melià publicista de la *Geografía de Baleares* i de la *Historia de Baleares* i el Melià articulista del *Primer llibre de notes*, d'*El largo camino de la apertura* i d'una infinitat d'articles diversos que ha tret en moltes publicacions periòdiques de Madrid, de Barcelona, de Palma.

És fàcil de veure en la personalitat de Josep Melià l'home a qui tot allò que és propi de la condició humana interessa i afecta de manera particular. El món clàssic i del Renaixement tenia un nom per a aquesta classe singular i escassa de personatges: el d'humanista. I, efectivament, en Josep Melià és un humanista d'avui, coneixedor i estimador del món actual amb tot el que això implica.

I aquí també tenim un nom per als humanistes nostrats que definí mestre Josep Pla: homenot. Josep Melià és un homenot artanenc, mallorquí, amb totes les característiques d'aquesta espècie: és una figura de relleu català universal que sobresurt d'aquest món perquè en té una concepció específica i una visió clara: perquè hi té arrels com a valor propi, és un cap clar, és un home singular, visionari, coratjós i que dóna llum. Josep Melià passa la vida homenotejant tot el que toca.

El nostre homenatjat ha tingut i té encara avui una determinada trajectòria política, però més enllà de l'home de partit, l'aportació de Josep Melià com a analista lúcida i amador apassionat de la realitat pròpia ha estat certament fonamental per a la nostra col·lectivitat.

Si miram la seva biografia quotidiana veurem que té una qualitat preciosa, el respecte de l'altre, per a un home que no ha viscut ni necessitat cap guerra civil per descobrir-la i exercitar-la: Josep Melià és un home d'encontre i d'obertura que ha conreat amics de totes castes i totes ideologies practicant l'hàbit més democràtic, el respecte, aquell que fa compatibles fins i tot els elements que es rebutgen.

Voldria destacar a les clares un altre valor personal i per desgràcia escàs: Josep Melià en temps de silencis ha sabut mantenir i servir la dignitat del nostre poble sense aturar-se mai de dir i escriure les paraules que necessitàvem per sobreviure.

La Universitat de les Illes Balears, com a servei públic al més alt nivell acadèmic d'aquesta comunitat, ha volgut retre homenatge d'honor i gratitud a un dels seus impulsors, un dels homes que sens dubte han contribuït més a la consciència col·lectiva de la nostra realitat nacional, i s'enorgulleix d'acollir-lo dins el seu Claustre perquè amb la saba de la seva saviesa pugui fer créixer més i fruitar més aquest arbre dels coneixements que d'una forma lul·liana és la nostra Universitat.

Moltes gràcies, estimat col·lega i amic Melià, per tots els teus treballs, i de bell nou sies benvingut a la Universitat de les Illes Balears, a ca teva.